

за което единъ врагъ Аманъ былъ издѣйствувалъ единъ заповѣдь отъ царь-тъ.

Книга-та *Иовъ* разказва какъ единъ добръ человекъ, на име *Иовъ*, былъ много оскърбенъ и какъ търпѣливо прѣтърпѣвалъ скърби-тъ си. Нѣкои отъ пріатели-тъ му, като чули за злощастіе-то му, дошли да го видятъ. Тѣ ся трудили да го утѣшатъ, но съ това само увеличили страданіе-то му, защото криво тълкували обхожденіе-то Божіе къмъ него. Тѣ мисляли че Богъ не бы оставилъ единъ добръ человекъ да прѣтърпи такыва страданія. Тѣ говорили че ако и да не были виждали нищо криво въ поведеніе-то на *Иова*, той трѣбва да е грѣшилъ скритомъ; другоаче той не бы былъ тѣй наказанъ.

Иовъ знаялъ че любилъ Бога и че му служилъ вѣрно прѣди злощастіе-то си; и че даже и слѣдъ него той го любялъ, и былъ наздраво увѣренъ че Богъ ще изяви това, ако не въ този свѣтъ, то въ бѣдъщій-тъ. Слѣдъ голѣмы-тъ му страданія, скърбь-та му още повече ся увеличила, като забѣлѣжилъ че пріатели-тъ му го мисляли лошъ человекъ. Най-послѣ Богъ проговорилъ изъ единъ буріж и изобличилъ *Иова* и пріатели-тъ му за несмысленны-тъ имъ думы; но пакъ показалъ че *Иовъ* былъ правъ и неговъ вѣренъ рабъ. Слѣдъ като *Иовъ* ся молилъ Богу да прости пріатели-тъ му, злощастіе-то му прѣстанжло, и той пакъ станжлъ честитъ и благополученъ.

Книга-та *Псалми* е събраніе отъ священи пѣ-